

Resursfördelningsmodell

- Träffsäker, objektiv och legitim

2020-03-30

Piteå kommun

Dokumentnamn	Dokumenttyp	Fastställt	Beslutsinstans
Resursfördelningsmodell - Träffsäker, objektiv och legitim	Rapport		Barn- och utbildningsnämnden
Dokumentansvarig/processägare	Version	Senast reviderad	Giltig till
Utbildningsförvaltningen	1		

Innehåll

Sammanfattning	3
A. Teoretisk bakgrund	4
Bakgrund	4
Utbildningsförvaltningens organisationsförändring	4
Resursfördelningsmodeller vanligt förekommande.....	4
Stora variationer mellan kommuner	5
Avgränsning.....	5
Nuvarande budgetmodell	6
Syfte, mål och metod	6
Syfte med modellen	6
Mål för modellen.....	7
B. Förslag på resursfördelningsmodell.....	7
Förutsättningar.....	7
Slutet system	8
Fördelningsprinciper	8
Faktor 1: Referenskostnader	9
Faktor 2: Volym	10
Viktning.....	10
Kvalitetssäkring och relevans	11
Elevhälsans hantering i resursfördelningsmodellen	12
Alternativa modeller.....	13
Modell 1: Viktat snitt 2 år	14
Modell 2: Viktat snitt 2 år EH-U.....	15
Modell 3: Viktat snitt 2 år EH-U, + 3 % GY.....	15
Modell 4: Viktat snitt 2 år EH-U, + 5 % GY.....	16
Konsekvenser	16
Uppföljning och utvärdering	17
Bättre och tydligare underlag för politiska beslut.....	17
Vidare utvecklingsbehov	17
Slutsatser	18
Källförteckning.....	19

Sammanfattning

Aktuell rapport är sammanställd av LeeHau Li Nilsson, verksamhetschef för ekonomi och planering samt Malin Westling, förvaltningschef.

Den 30 oktober 2019 fattade barn- och utbildningsnämnden beslut om en organisationsförändring för att möjliggöra att förvaltningens ledning, på ett optimalt och effektivt sätt, skulle kunna leda arbetet så att det motsvarar de krav som huvudman och statliga myndigheter ställer. I samband med beslutet fick förvaltningschef även i uppdrag att ta fram förslag på en resursfördelningsmodell som skulle presenteras för nämnden i april 2020. Denna rapport och dess förslag är resultatet av det uppdraget.

Syftet med den nya modellen är att fördelningen av resurser ska vara förutsägbar, hållbar över tid och likvärdig mellan skolformerna. Modellen ska vara ändamålsenlig utifrån Skollag och kommunfullmäktiges mål, skapa stabilitet i resursfördelningen men ska samtidigt kunna hantera plötsligt uppkomna behov eller prioriteringar. Resursfördelningsmodellen ska bygga på tillitsstyrning och tydliggörande av roller.

Grundtanken i modellen är att barn- och utbildningsnämnden lever upp till sitt huvudmannansvar genom att besluta om principer och utvalda fördelningsnycklar för resursfördelningen och att dessa principer och nycklar ses över årligen, i förhållande till avdelningarnas resultat och konstaterade behovsförändringar.

Två grundfaktorer spelar in i uppbyggnaden av resursfördelningsmodellen; referenskostnad och volym (barn/elevantal), och dessa två faktorer fastställer en sammanlagd vikt av det som ska fördelas genom modellen. Modellen tilldelar därmed inte mer resurser än vad som finns att tillgå och eventuella förändringar i tilldelad budgetram från kommunfullmäktige hanteras solidariskt mellan samtliga avdelningar inom förvaltningen.

Resursfördelningsmodellens grundläggande struktur bygger på att det från den prognostiserade ramen för budgetåret först dras resurser för lokalkostnader, skolskjutsar, Interkommunal ersättning (IKE) samt övergripande förvaltningskostnader. Det som därefter återstår av ramen är den summa som sedan nycklas ut till de fyra avdelningarna (förskola, grundskola, gymnasieskola samt elevhälsa) utifrån resursfördelningsmodellen.

I rapporten presenteras fyra olika förslag till modeller som var och en tar hänsyn till olika faktorer som inverkar på verksamheternas referenskostnader, volym eller behov. Beroende på vilken modell barn- och utbildningsnämnden slutligen väljer kommer avdelningarnas resurstilldelning påverkas på olika sätt men oavsett vilken av modellerna som fastställs är bedömningen att såväl förskolan som gymnasieskolan kommer att få mindre resurser att röra sig med, jämfört med nuvarande budgetmodell, medan grundskolan kommer att få utökade resurser.

För de skolformer som får en lägre tilldelning av resurser än i nuvarande budgetsystem kommer den nya resursfördelningsmodellen att upplevas negativt till dess förändringen är genomförd och stabiliserad. För att avdelningarna ska kunna få en rimlig möjlighet att ställa om sin verksamhet utifrån de förändrade förutsättningarna föreslås att resursfördelningsmodellen verkställs under en treårig införandeperiod så att respektive avdelning kan omhänderta de konsekvenser som den förändrade resursfördelningen för med sig.

A. Teoretisk bakgrund

Bakgrund

Utbildningsförvaltningens organisationsförändring

Utbildningsförvaltningens organisation, dess ledning och styrning, har under årens lopp justerats och formats efter de behov som funnits. Det har fått följd att utbildningsförvaltningen i många frågor uppfattats som två förvaltningar, en för för- och grundskola och en för gymnasieskola. Uppfattningen har förstärkts av att den ekonomiska styrningen sett olika ut för de olika skolformerna; en rambudget till gymnasieskolans chef som i sin tur fördelat resurser till sina rektorer, medan medlen i för- och grundskola fördelats direkt från nämnd till rektorerna. Denna snedfördelning i resursfördelningen har lett till olikheter i mandat och ansvarsutkrävande på avdelningschefsnivå samt att förvaltningschefens roll och ansvar varit otydlig och begränsad.¹

För att komma tillrätta med ovanstående fattade barn- och utbildningsnämnden 2019-10-30, § 127, beslut om en organisationsförändring för att möjliggöra att förvaltningens ledning, på ett optimalt och effektivt sätt, skulle kunna leda arbetet så att det motsvarar de krav som huvudman och statliga myndigheter ställer i form av mål, kommunala regelverk och uppdrag, förordningar, föreskrifter och lagstiftning.

I samband med att organisationsförändringen beslutades gav nämnden förvaltningschef i uppdrag att utarbeta förslag till ny resursfördelningsmodell som är likvärdig för samtliga avdelningar och som vilar på officiella nyckeltal som referenskostnader och barn-/elevantal. Denna rapport och dess förslag är resultatet av det uppdraget.

Resursfördelningsmodeller vanligt förekommande

Resursfördelningsmodeller är numer vanligt förekommande i många av landets kommuner. Syftet med resursfördelningsmodeller är att utifrån en tilldelad ram fördela medel på ett så rättvist och rationellt sätt som möjligt. En resursfördelningsmodell kan utformas utifrån olika perspektiv där en traditionell metod är att tilldela resurser utifrån *fasta* och *rörliga* kostnader. Tilldelningen till skolan under den tid skolan var statlig byggde i hög grad på en sådan modell. Utöver den fasta tilldelningen fanns ett begränsat utrymme var ur behovsprövade tilläggsanslag kunde sökas.

Vid kommunaliseringen av skolan ersattes den statliga modellen av en mer behovsanpassad modell, som var mer påverkbar av tjänstemän och lokala politiker. Fördelen med en sådan modell var givetvis att matchningen mellan behov och resurstilldelning upplevdes öka, men samtidigt ökade även risken för ökade kostnader i och med att skolans upplevda behov av resurser i princip alltid överstiger tilldelad budgetram. Att dra över budget ett år kunde uppfattas som ett bra argument för ökad tilldelning följande år.

Villkoren för förskola och skola har förändrats under de senaste decennierna. Den nya situationen, som ibland inneburit både plötsliga och stora förändringar av barn/elevantalet åt båda håll, har framtvingat ett behov av nya och bättre anpassade resursfördelningsmodeller. Under 00-talet infördes också lagkrav på att kommuner skulle hålla sig ersättningsneutrala till fristående aktörer, vilket innebar att fristående förskolor och skolor skulle få samma resurser som de kommunala

---

¹ Kyösti, Inger, *Rapport; Utbildningsförvaltningens organisation, ledning och styrning, 2019*, sid. 3

enheterna. En förtydligad skollagstiftning 2014 kräver dessutom att kommunens resursfördelningsmodell ska ta hänsyn till barnens och elevernas olika förutsättningar och behov.²

Stora variationer mellan kommuner

Kommunerna fördelar resurser på olika sätt och stora variationer förekommer mellan såväl olika kommuner som inom kommunerna, mellan skolformer och skolenheter. Det gäller bland annat hur mycket resurser kommunerna totalt satsar på respektive skolform och hur stor del av resurserna inom skolformen som fördelas efter de enskilda skolornas förutsättningar. Det optimala sättet att fördela resurser på, med avseende på likvärdighet och studieresultat, formas av kommunen själv. Olika mellan kommunerna i fråga om resursfördelning måste betraktas som en såväl väntad som önskad konsekvens av rådande styrsystem i skolan.³

De senaste tio åren har det kommit flera rapporter, bland annat från Skolverket och Skolinspektionen, som belyser kommunernas resursfördelning. Dessa undersökningar avser kommunernas resursfördelning både innan och efter de förtydligade skrivningarna i kollagen 2014. En slutsats som återkommande redovisats i dessa rapporter har varit att det inte finns någon idealisk modell för resursfördelning som fungerar i alla kommuner. Villkoren ser olika ut i kommunerna och fördelningen av resurser behöver anpassas efter det.⁴

Avgränsning

Flertalet rapporter, och inte minst statsbidraget för likvärdig skola, framhåller en socioekonomisk resursfördelning vilket innebär att pengar styrs till skolor utifrån skolornas elevsammansättning. Fördelningen, eller omfördelningen om man så vill, ska kompensera för att behoven är olika stora hos elever på olika skolor beroende på elevernas bakgrund. Syftet med en socioekonomisk resursfördelning är att skapa likvärdiga förutsättningar för eleverna oberoende av vilka skolor de går på. Det vill säga att skolor får mer resurser om de har många elever som kan antas ha större behov av stöd och stimulans för att nå målen.

Diskussionen om socioekonomiskt viktad resursfördelning har sin bakgrund i att forskning från Sverige och andra länder visar att de resurser som skolor har tillgång till är en av de aspekter som kan påverka elevernas resultat, men att ekonomiska resurser har olika betydelse för olika grupper av elever. Effekten har visat sig vara större för elever med en svagare socioekonomisk bakgrund eller som har invandrat efter skolstart. Samtidigt är det inte så enkelt att en viss mängd resurser automatiskt leder till ett visst resultat. *Hur* pengarna används spelar en avgörande roll.⁵

Den föreslagna resursfördelningsmodellen som utbildningsförvaltningen redogör för i denna rapport fokuserar dock inte på socioekonomisk resursfördelning eftersom en sådan fördelning fokuserar på hur resurser fördelas *inom* en specifik skolform – mellan dess olika enheter (i figuren nedan exemplifierat som fördelningen mellan nivå B och nivå C).

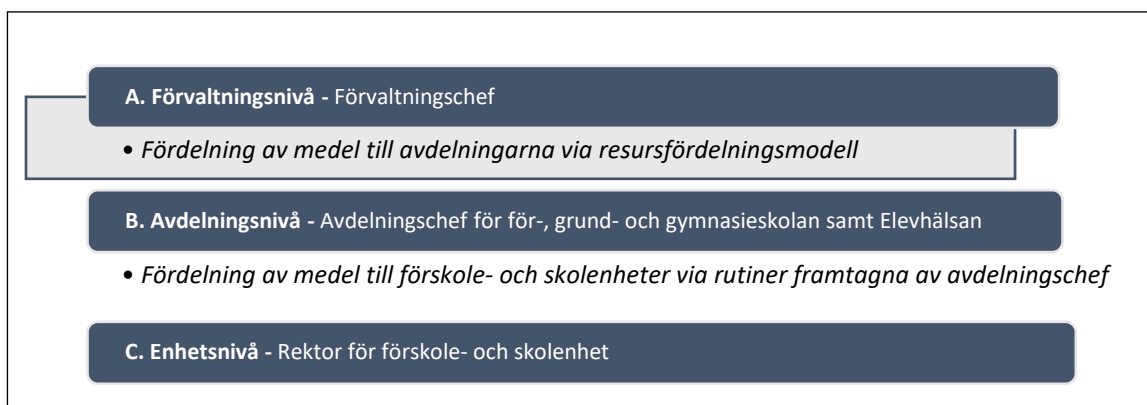
² SFS 2014:458, § 8a

³ Skolverket 2013, Rapport 391, *Kommunernas resursfördelning till grundskolor*, sid. 6

⁴ Sveriges Kommuner och Landsting, 2018, *Fokus på Socioekonomisk resursfördelning i skola och förskola*, sid. 9

⁵ *Ibid.*, sid. 8

Figur. Resursfördelningsmodellen beskriver endast hur fördelningen av resurser mellan nivå A och B skall genomföras

Resursfördelningsmodellen som presenteras i denna rapport syftar istället till att utgöra en modell för hur resurserna skall fördelas *till* Piteå kommuns olika skolformer, dvs. mellan nivå A och nivå B, och håller sig därmed på en högre nivå i organisationen.

Nuvarande budgetmodell

Som nämnts tidigare har resursfördelningen inom barn- och utbildningsnämndens ansvarsområde hanterats på olika sätt för olika skolformer i Piteå. Gymnasiet har av nämnden tilldelats en ram som landat på gymnasiechef att fördela ut till de olika skolenheterna och dess rektorer. För- och grundskolan har däremot tilldelats resurser utifrån, av nämnden fastställda, barn- respektive elevpengar, dvs. en skolpeng fastställd per individ.

Den nuvarande budgetmodellens olikheter har bland annat lett till upplevelsen att förvaltningen egentligen består av två förvaltningar som hanteras på olika sätt (en för gymnasiet och en för övrig verksamhet). Budgetmodellen har även gett förvaltningschef begränsad möjlighet att leda förvaltningen i och med att en stor andel av resurserna redan är öronmärkta. Modellen har även skapat skilda förutsättningar för de olika avdelningscheferna att leda sina verksamheter och rektorer, där gymnasiechef tilldelats mandat att omfördela mellan gymnasieenheterna utifrån behov medan för- och grundskolecheferna inte haft någon möjlighet att påverka resurstilldelningen som snarare detaljstyrts av nämnden. Därmed har heller inte ansvar kunnat utkrävas av dessa avdelningschefer.

Budgetmodellen har även fungerat så att medel betalats ut till för- och grundskolans rektorer (utifrån barn-/elevpeng) oavsett om det funnits budget för det på förvaltningen eller ej. När antalet barn och elever i förskolan och skolan ökat under ett innevarande år har resurserna som fördelats till förskolorna och skolorna överskridit den tilldelade ramen.

Syfte, mål och metod

Syfte med modellen

Syftet med den nya modellen är att fördelningen av resurser ska vara förutsägbar, hållbar över tid och likvärdig mellan skolformerna. Modellen ska vara ändamålsenlig utifrån Skollag och kommunfullmäktiges mål, skapa stabilitet i resursfördelningen (så lite fluktuation som möjligt) men ska samtidigt kunna hantera plötsligt uppkomna behov eller prioriteringar.

Resursfördelningsmodellen ska bygga på tillitsstyrning och tydliggörande av roller.

Resursfördelningsmodellen kommer inte att leda till några direkta besparingar. Den skapar varken mer eller mindre resurser utan omfördelar endast redan befintliga resurser på annat sätt. Då all omfördelning innebär förändrade förutsättningar där vissa skolformer kan få utökade resurser

medan andra får minskade är det av stor vikt att en faktabaserad diskussion förs om hur stor andel av de totala resurserna som utbildningsförvaltningen kan förväntas omfördela utan att detta får negativa konsekvenser för de verksamheter som ”drabbas” av lägre resurstilldelning.⁶

Mål för modellen

Grundtanken är att politiken lever upp till sitt huvudmannaansvar genom att besluta om principer och utvalda fördelningsnycklar för resursfördelningen. Det är en viktig poäng att modellens integritet efter fastställd fördelning inte kan påverkas av enskilda politikernas agerande som en följd av exempelvis påtryckningar från intressegrupper knutna till en specifik verksamhet, exempelvis en föräldragrupp. Resursfördelningens principer och fördelningsnycklar bör utvärderas årligen och ses över i förhållande till avdelningens resultat och konstaterade behovsförändringar.

Mål för modellen:

- Modellen ska vara flexibel – resurstilldelningen kan förändras mellan år i takt med förändrade förutsättningar och behov inom respektive avdelning.
- Modellen uppmuntrar avdelningarna till utveckling av effektiva arbetsätt.
- Politisk påverkan av modellen sker genom fastställande av principer och utvalda fördelningsnycklar.
- Modellen leder till en ökad kostnadsmedvetenhet.
- Modellen leder till bättre spårbarhet av kostnader och möjliggör en tydligare ekonomistyrning.
- Modellen bidrar till god kommunal ekonomi och därigenom en långsiktigt hållbar ekonomisk utveckling.

Modellen definierar det ekonomiska utrymme respektive avdelningschef disponerar över och strategiskt kan använda för att möta de olika behovsförändringar som uppstår.

Resursfördelningsmodellen förutsätter dock att avdelningschefen sedan arbetar vidare med den interna resursfördelningen inom sin avdelning, mellan rektorer och skolenheter, inom sina fastställda ramar.

B. Förslag på resursfördelningsmodell

Förutsättningar

För att en resursfördelningsmodell ska fungera bra och uppfylla sitt syfte behöver den vara träffsäker, objektiv och legitim. Modellen upplevs legitim om den styr resurserna dit behoven finns och det sker på ett objektivt sätt.⁷

Med *träffsäkerhet* avses i vårt fall att modellen så väl som möjligt ska fånga in skillnaderna i skolformernas behov. Det innebär att kommunen behöver välja och vikta faktorer så att de tillsammans ger den mest träffsäkra skattningen av hur behoven skiljer sig åt mellan skolformerna. Hur ”avancerad” modell som krävs för att uppnå denna träffsäkerhet varierar exempelvis efter hur

---

⁶ Sveriges Kommuner och Landsting, 2018, *Fokus på Socioekonomisk resursfördelning i skola och förskola*, sid. 36

⁷ Sveriges Kommuner och Landsting, 2014, *Socioekonomisk resursfördelning till skolor – så kan kommunen göra*, sid 14

skolstrukturen ser ut, om vi ser en tydlig segregation mellan skolområden, om andelen nyanlända elever återigen skulle öka i snabb takt, om lagstiftning och läroplaner förändras osv.⁸

Med *objektiv* avses att fördelningen bygger på data som inte kräver några subjektiva bedömningar eller avvägningar samt att verksamheterna och avdelningarna inte kan påverka dessa. Även om det kan råda olika uppfattningar om vilka faktorer som ska användas i en resursfördelningsmodell och hur de ska viktas så är själva datan objektiv. Tilldelningen blir också neutral genom att avdelningarna inte tvingas anpassa sig för att få del av resurserna, vilket lätt blir fallet om ersättningen är villkorad och endast ges till vissa typer av insatser. En fördelning som sker oberoende av hur ersättningen används skickar en viktig signal om tillit till avdelningarna, att det är respektive avdelning som bäst ser vilka insatser som behöver göras.⁹

Att en resursfördelningsmodell är *legitim* handlar om att den uppfattas som väl underbyggd, är begriplig och accepteras av de berörda. Det ska vara möjligt att förstå varför en avdelning får en viss tilldelning jämfört med andra. Det ska också vara möjligt att förstå varför fördelningen kan förändras från ett år till ett annat. Att skapa förståelse och acceptans för kommunens sätt att fördela resurser handlar till stor del om att förankra framtagandet av modellen och att sedan kontinuerligt informera om den.¹⁰

En modell som uppfyller dessa tre krav främjar i sin tur en effektiv resursanvändning. Hög träffsäkerhet innebär att ersättningen hamnar där den kan göra mest nytta. En objektiv fördelning ger avdelningschef befogenheter att använda resurserna där de gör mest nytta. En legitim resursfördelning innebär att energi och fokus kan inriktas på att använda befintliga resurserna på bästa sätt.¹¹

Slutet system

Beroende på olika faktorer som exempelvis, kostnadsökningar, volymökningar, tillfälliga kostnader av akut karaktär och andra omvärldsfaktorer i form av nya uppdrag och regelverk, har den beviljade budgetramen ibland visat sig vara otillräcklig (som tidigare nämnts). Den föreslagna resursfördelningsmodellen fördelar resurser utifrån vikt och andel av budgetram, vilket innebär att modellen inte överskrider den från kommunfullmäktige beviljade budgetramen.

Resursfördelningsmodellen tar ej ställning till om den ram som är tilldelad Barn- och utbildningsnämnden är rätt dimensionerad, utan fördelar ut den ram som är beviljad och agerar inom ett slutet system. Detta leder till:

- 1) Om en skolform prognostiseras ökade volymer eller en ökad referenskostnad tilldelas den skolformen en tyngre vikt och därmed en större andel av budgetramen.
- 2) Resursfördelningsmodellen påvisar även sambandet mellan de olika skolformerna, dvs. att om en skolform ska prioriteras i resurstilldelningssammanhang finansieras detta av övriga skolformer.

Fördelningsprinciper

Två grundfaktorer spelar in i uppbyggnaden av resursfördelningsmodellen; Referenskostnad och Volym, dvs. barn/elevantal.

---

⁸ Sveriges Kommuner och Landsting, 2014, *Socioekonomisk resursfördelning till skolor – så kan kommunen göra*, sid 14f.

⁹ *Ibid.*, sid 14f

¹⁰ *Ibid.*, sid 14f

¹¹ *Ibid.*, sid 14f

Faktor 1: Referenskostnader

För att identifiera en relevant nivå av resurser kopplat till en enskild elev eller plats används referenskostnad som faktor i denna resursfördelningsmodell. Referenskostnaden baseras på det statliga kostnadsutjämningsystemet och indikerar till vilken kostnad respektive skolform bör bedrivas, förutsatt en genomsnittlig ambitionsnivå och effektivitet. Referenskostnaden utgår från riksgenomsnittlig nettokostnad där hänsyn tas till strukturella skillnader, lön, bebyggelsestruktur och befolkningsutveckling. För de respektive skolformerna beaktas följande parametrar:

Förskola: Nettokostnaden för förskola i riket, andel 1-5-åringar i kommunen, 2005 års genomsnittliga vistelsetid på förskola för aktuell kommungrupp, samt del av standardkostnaderna från delmodellerna barn och ungdomar med utländsk bakgrund, löner, bebyggelsestruktur och befolkningsutveckling.¹²

Fritidshem: Nettokostnaden för fritidshemsverksamhet i riket, andel 6-12-åringar i kommunen, 2005 års genomsnittliga vistelsetid på fritidshem för aktuell kommungrupp, samt del av standardkostnaderna från delmodellerna barn och ungdomar med utländsk bakgrund, löner, bebyggelsestruktur och befolkningsutveckling.¹³

Grundskola: Nettokostnaden för grundskola och förskoleklass i riket, andel 6-15-åringar i kommunen, barn med utländsk bakgrund samt antaganden om merkostnader för små skolor och skolskjuts. Därutöver tillkommer del av standardkostnaderna från delmodellerna löner, bebyggelsestruktur och befolkningsutveckling.¹⁴

Gymnasiet: nettokostnaden för gymnasieskola i riket, andel 16–18-åringar i kommunen, elevernas programval samt antaganden om merkostnader för små skolor, skolskjuts och inackorderingsbidrag. Därutöver tillkommer del av standardkostnaderna från delmodellerna löner, bebyggelsestruktur och befolkningsutveckling.¹⁵

Med dessa referenskostnader som en faktor fördelar resursfördelningsmodellen budgetram till de olika skolformerna utifrån de mest objektiva och förankrade faktorerna tillgängliga.

För att undvika stora fluktuationer i resurstilldelning mellan kalenderåren används ett beräknat genomsnitt av referenskostnader från flera år. Med anledning av att referenskostnader baseras på samtliga kommuners räkenskapsammandrag, vilket färdigställs för föregående år, publiceras referenskostnader med viss tidsfördröjning. Exempelvis för våren 2020 är den senaste referenskostnaden att tillgå 2018 års. Med anledning av tidsfördröjningen föreslås att resursfördelningsmodellen endast använder de två senaste referenskostnader som parametrar för ett beräknat genomsnitt. Ett större antal referenskostnader riskerar ett användande av allt för inaktuella uppgifter.

Formeln för beräkning av referenskostnad följer nedan:

$$\text{Referenskostnad} = \sum \frac{\text{Referenskostnad}^{t-2} + \text{Referenskostnad}^{t-3}}{n}$$

¹² Nyckeltalsidentitet: N11025, Kommun- och landstingsdatabasen, www.kolada.se

¹³ Nyckeltalsidentitet: N13021, Kommun- och landstingsdatabasen, www.kolada.se

¹⁴ Nyckeltalsidentitet: N15058, Kommun- och landstingsdatabasen, www.kolada.se

¹⁵ Nyckeltalsidentitet: N17029, Kommun- och landstingsdatabasen, www.kolada.se

Med anledning av att vissa kostnader ska hanteras på en övergripande nivå och hur vissa referenskostnader är uppbyggda har en viss justering och viktning av referenskostnader krävts. Mer om det senare.

Faktor 2: Volym

I en tid med en ökad inflyttning till kommunen (i enlighet med kommunens mål) och rörlighet av såväl barn som elever mellan den egna verksamheten och externa aktörer och andra kommuner så ökar svårigheten att göra en träffsäker planering.

Det är viktigt att ha i åminnelse att modeller som bygger på resurser kopplade till individer kan resultera i diskrepans mellan strukturella behov och resurstilldelning. Förskolans och skolans kostnader är främst kopplade till gruppaktiviteter; t ex undervisning i klass, grupp, program osv medan resurstilldelningen/finansieringen sker baserat per individ. Detta får betydelse om grupperna/klasserna/enheterna har få individer men utbildningsuppdraget är konstant.

För att säkerställa att respektive skolform tilldelas resurser utifrån behov, vilket i stora delar omsätts till det antal barn och elever skolformen förväntas ombesörja, är barn- och elevantal en av faktorerna som avgör tilldelning utifrån resursfördelningsmodellen. Inom grundskola, fritidshem och gymnasieskola räknas antal unika barn till skillnad från förskola där vi i kommunens planering räknar antal förskoleplatser. Detta på grund av att det inom förskoleverksamheten finns olika former av plats, där vissa platser endast medger en vistelsetid om 15 timmar i veckan. Av denna anledning har förskoleverksamheten tilldelats resurser utifrån antal platser istället för antal unika barn.

För att inte skapa en modell som resulterar i stora svängningar när det gäller volym mellan åren i tilldelad budgetram görs bedömningen att ett genomsnitt av tre år är ett adekvat mått. För att förankra barn- och elevantalet i faktiska utfall är ett av dessa år det senaste **historiska** året, där den officiella statistiken från SCB är datakällan. För att inte resurstilldelningen ska vara reaktiv och ej beakta aktuella utmaningar ingår även prognosen på antal barn- och elever för **innevarande** år samt prognosen för det **kommande** år vars budgetram ska tilldelas. Det är en avvägning mellan träffsäkerhet i tilldelning och fluktuationer i resurser där ett allt för stort antal parametrar resulterar i en jämn resurstilldelning men låg träffsäkerhet angående rätt resurser till rätt skolform. Ett för lågt antal parametrar resulterar däremot i en hög träffsäkerhet angående rätt resurser till rätt skolform, förutsatt att parametern är korrekt, men riskerar stora fluktuationer i resurstilldelning och därmed avsaknad av stabilitet i verksamheten.

I prognoserna (som görs av förvaltningens ekonomer i samråd med berörda verksamheter) tas även hänsyn till den snedfördelning av barn och elever som årligen råder inom förskolan och gymnasiet. Dvs. att förskolan har ett betydligt högre barnantal på våren än på hösten medan det i gymnasiet är tvärtom.

Formeln för beräkning av barn- och elevantal följer nedan:

$$\text{Barn – och elevantal} = \sum \frac{\text{Utfall}^{t-1} + \text{Prognos}^t + \text{Prognos}^{t+1}}{n}$$

Viktning

För grundskola ingår skolskjutskostnader i Koladas angivna referenskostnader, vilket innebär att referenskostnaden för grundskola uppbär en högre vikt i förhållande till de kostnader de förväntas ombesörja jämfört med övriga skolformer. Referenskostnaden i resursfördelningsmodellen för grundskola har därmed minskat med motsvarande kostnad per elev som avser skolskjutskostnader

för att utgöra en rättvisande vikt i förhållande till övriga skolformer i och med att kostnaden för skolskjutsar i Piteå ligger på förvaltningsnivå. Även referenskostnaden för förskola har justerats i modellen, där det i kostnaden per barn även ingår öppen förskola (i Koladas referenskostnader) som har en generellt lägre kostnad per barn än reguljär förskola. Av denna anledning har referenskostnaden för förskoleverksamheten en lägre vikt när den ska appliceras i resursfördelnings-sammanhang och behöver viktas upp motsvarande kostnad i resursfördelningsmodellen.

En av de principer resursfördelningsmodellens bygger på är att faktorerna referenskostnad och barn- och elevantal utgör en **vikt av det som ska fördelas**. Detta på grund av att ett av syftena med modellen är att inte tilldela mer resurser än vad som finns att tillgå. En viktning förhåller sig till den begränsade ramen som ska fördelas och inte mer.

En annan anledning är att referenskostnaden baseras på en kommuns samlade kostnader för de olika verksamheterna. Att använda de nominella beloppen av referenskostnaderna skulle därmed fördela ut resurser till skolformerna vars kostnader upparbetas inom andra förvaltningar och verksamheter i kommunen. Det är därmed inte det nominella beloppet som har betydelse för denna fördelning, utan förhållandet mellan referenskostnaderna.

En annan fördel med ett viktning-förfarande är att eventuella neddragningar alternativt utökningar i tilldelad budgetram från kommunfullmäktige till Barn- och utbildningsnämnden hanteras solidariskt mellan samtliga verksamheter.

Kvalitetssäkring och relevans

De olika skolformernas referenskostnader beräknas (på nationell nivå) i ett nominellt belopp, vilket inte medger någon mer specifik kategorisering utifrån olika typer av kostnader; exempelvis personalkostnader eller läromedel. För att göra en mer specifik indelning och möjliggöra en uppföljning på en mer detaljerad nivå har referenskostnaderna därför i modellen fördelats på följande kostnadskategorier:

	<i>Undervisning /personal</i>	<i>Läromedel</i>	<i>Admin.</i>	<i>Skolledning</i>	<i>Kultur</i>	<i>IT</i>	<i>Elevhälsa</i>
<i>Andel av ram</i>	82 %	5 %	2 %	4 %	2 %	2 %	3 %

Procentandelarna baseras på historisk bokföring och visar hur resurser har fördelats i genomsnitt för samtliga skolformer i Piteå kommun. Resursfördelningsmodellen utgår därefter från dessa förutsättningar.

Under processen för framtagande av en ny resursfördelningsmodell har olika förslag undersökts för att kvalitetssäkra modellens relevans. Olika kontroller har genomförts för att säkerställa vad en implementering av modellen hade genererat för konsekvenser för de olika skolformerna. Med anledning av de olika förutsättningar som de olika skolformerna har haft angående resurstilldelning är det dock problematiskt att göra en rak konsekvensanalys för samtliga skolformer.

En skolform som historiskt haft budgetramtilldelning är, som tidigare nämnts, gymnasieskolan. Förskola och grundskola har däremot haft en annan ekonomistyrning och resurstilldelning, som i många avseenden varit väldigt sammankopplade, vilket gör det komplicerat att identifiera motsvarande budgetram för respektive skolform. Med anledning av detta har gymnasieskolans budgetram använts som benchmark i modellen för att säkerställa de olika konsekvenser resursfördelningsmodellen innebär för respektive skolformers budgetramar.

För att utröna hur resursfördelningsmodellen påverkar skolformernas resurstilldelning har en provomgång genomförts på historisk data. Med anledning av fördröjningen i publiceringen av officiella nyckeltal används referenskostnad, barn- och elevantal, nettokostnadsavvikelse samt utbildningsförvaltningens kostnader för år 2018. Provomgången består i att utifrån 2018 års tilldelade budgetram fastställa hur föreslagen resursfördelningsmodell skulle fördela resurser till de olika skolformerna, givet de nyckeltal som publicerats avseende 2018 samt undersöka om detta är i paritet med Kommun- och Landstingsdatabasens (Koladas) redovisade nettokostnadsavvikelse. Resultatet av testet redogörs för i tabellen nedan.

	<i>Resursfördelningsmodellen tilldelade budgetram 2018, tkr</i>	<i>Bokslut 2018, verksamhetskod 45XX, tkr</i>	<i>Nettokostnadsavvikelse 2018, tkr</i>	<i>Bokslut inkl. nettokostnadsavvikelse 2018, tkr</i>
<i>Gymnasieskola</i>	165 395	171 725	7 000	164 725

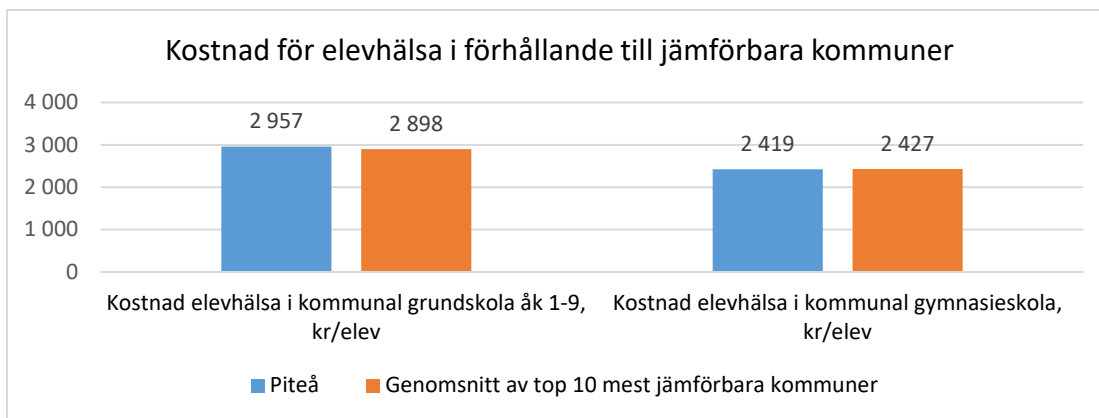
För 2018 uppgick gymnasieskolans kostnader till 171 725tkr, vilket enligt Kolada var 7 000 tkr över referenskostnaden. Hänsyn taget till den enligt Koladas beräknade fördyring bör gymnasieverksamhetens relevanta kostnader för Piteå kommuns gymnasieverksamhet alltså kosta 164 725 tkr för året 2018.

Om vi hade haft resursfördelningsmodellen (som den beskrivits tidigare) i bruk 2018 skulle modellen ha tilldelat gymnasieskolan 165 395 tkr, vilket i jämförelse med Koladas uträknade nettokostnadsavvikelse är en skillnad på 670 tkr. Avvikelsen är förhållandevis liten och kan tillskrivas att kostnader även upparbetas i andra verksamheter inom kommunen och därmed inte finansieras via barn- och utbildningsnämndens budgetram men likafullt ingår i räkenskapsammandraget och därmed i utbildningsförvaltningens referenskostnader.

Detta test påvisar att den framtagna resursfördelningsmodellen är relevant och överensstämmer med kostnader upparbetade inom utbildningsförvaltningen, nettokostnadsavvikelse och referenskostnader.

[Elevhälsans hantering i resursfördelningsmodellen](#)

För elevhälsan har inte Kommun- och Landstingsdatabasen beräknat några referenskostnader och resursfördelningsmodellen föreslås därför fördela resurser till elevhälsan utifrån historisk bokföring. Den historiska bokföringen utgör därmed en vikt av Barn- och utbildningsnämndens tilldelade budgetram, vilket i kombination med elevantal resulterar i en andel av budgeten. Avsaknaden av referenskostnad innebär att den mest rättvisande kvalitetssäkring som kan göras för att utröna den tilldelade budgetramens relevans är en jämförelse med jämförbara kommuner. För den senaste tillgängliga statistiken är Piteå kommuns upparbetade kostnader för elevhälsa inom grundskola och gymnasieskola relevanta. Bedömningen är därmed att denna metod är rimlig i detta sammanhang, men en kontinuerlig avstämning ska göras för att säkerställa dess aktualitet.

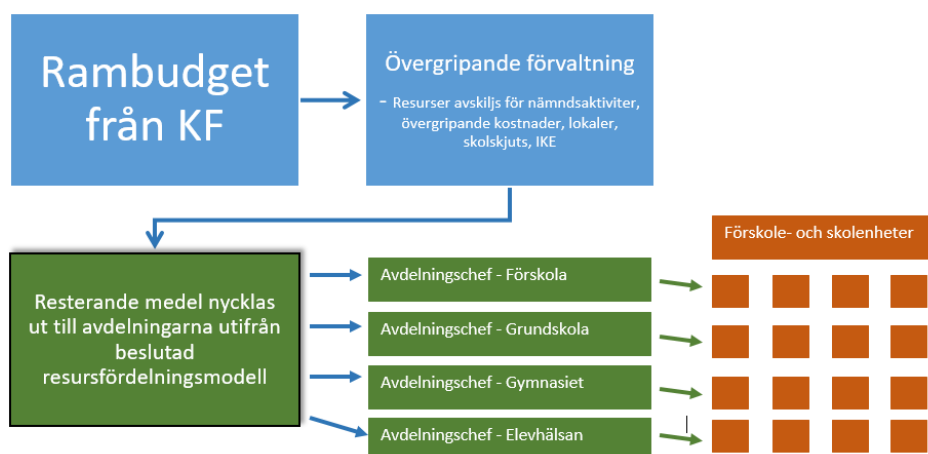

Alternativa modeller

En fungerande resursfördelningsmodell kräver arbete med prognoser. Ledningen för avdelningarna måste försöka förutse och även vidta åtgärder för att i god tid kunna möta exempelvis volymförändringar. Särskilt när det gäller personalkostnader finns en betydande svårighet till snabba anpassningar.

Eftersom resurser kommer att omfördelas mellan avdelningarna i ett inledningsskede, vid modellens införande, kommer vissa avdelningar/skolformer få en betydligt lägre tilldelning av resurser än i nuvarande budgetsystem och detta kommer att upplevas negativt till dess förändringen är genomförd och stabiliserad. Här får avdelningscheferna tillsammans med förvaltningens ledningsgrupp en avgörande betydelse för att som huvudmannens representanter se till helheten och hålla ihop systemets/modellens olika delar.¹⁶

Oavsett vilket alternativ av modell som väljs är modellens uppbyggnad densamma:

Utifrån den prognostiserade ramen för budgetåret (exempelvis vårt införandeår 2021) dras först resurser av för lokalkostnader, skolskjutsar, Interkommunal ersättning (IKE) samt övergripande förvaltningskostnader. Det som därefter återstår av den prognostiserade eller tilldelade ramen är den summa som sedan nycklas ut till de fyra avdelningarna (förskola, grundskola, gymnasieskola samt elevhälsa) utifrån resursfördelningsmodellen.

¹⁶ Sveriges Kommuner och Landsting, 2018, *Fokus på Socioekonomisk resursfördelning i skola och förskola*, sid. 31

Prognos ram 2021	Avdrag för lokalkostnader	Avdrag för skolskjutsar	Avdrag för IKE	Avdrag för övergripande kostnader		Kvar att nyckla ut till avdelningarna
932 419 000	107 779 684	19 055 954	38 615 500	19 183 562		747 784 300

Enligt den prognostiserade ramen för 2021 skulle det alltså vara 747 784 300 kr som nycklas ut till avdelningarna i modellen. Beroende på vilka faktorer man vill ta hänsyn till i modellen fördelas resurserna olika till de olika avdelningarna. Totalsumman är dock densamma oavsett vilken av modellerna som väljs.

Modell 1: Viktat snitt 2 år

I det första alternativet; modell 1, tas endast hänsyn till att referenskostnaden kan variera mellan år. Utifrån önskemålet att få ett så rättvisande och likvärdigt utgångsläge som möjligt oavsett skolform (och hur åren slår) viktas referenskostnaden utifrån två år; snittet från den senast fastställda referenskostnaden för respektive skolform samt året dessförinnan.

För vårt införandeår 2021 är det alltså den genomsnittliga referenskostnaden för åren 2018 och 2017 för varje skolform som fastslår hur stor andel av fördelningen som tillfaller respektive avdelning.

	Referenskostnad 2017, kr	Referenskostnad 2018, kr	Genomsnitt 2 år, kr	Genomsnitt 2 år %¹⁷
Skolform viktade för påverkande parametrar				
Förskola	118 690	123 404	121 047	34,1%
Grundskola	92 371	86 795	89 583	25,3%
Fritidshem	27 448	28 973	28 211	8,0%
Gymnasiet	113 252	118 038	115 645	32,6%
			354 485	

Procentsatsen visar hur stor andel av den totala referenskostnadssumman (354 485 kr) som tilldelas respektive skolform. Anledningen till att vi använder oss av andel av fördelningsutrymme istället för de faktiska referenskostnaderna är att säkerställa att vi får en likvärdig fördelning som är möjlig att använda även om vår tilldelade ram inte överensstämmer med de fastställda nominella referenskostnaderna i Kolada. Referenskostnaden utgör en barn- och elevpeng som multiplicerat med barn- och elevantal utgör ett "behov av budgetram" som anges som andel av budget (%). Utifrån den tillgängliga budgetramen som kan nycklas ut till avdelningarna resulterar detta sedan i ett nyckeltal och den andel av budget som avdelningen tilldelas.

Procentsatserna leder alltså fram till en tilldelad barn- eller elevpeng till respektive avdelning (utifrån tilldelad ram). Dessa summor multipliceras därefter med antalet barn/elever som respektive avdelning ska ombesörja.

Som nämnts tidigare använder vi här ett genomsnitt av barn/elever för tre mätpunkter; det senaste historiska året, där den officiella statistiken från SCB är datakällan, samt prognos för innevarande år och prognos för nästa år.

¹⁷ Dessa procentsatser är referenskostnadernas förhållande till varandra. Att jämföra med sammanställningarna på sidorna 14-16 där procentsatserna är de utnyttjade ramarnas förhållande till varandra.

Denna modell skulle leda till att de 747,8 mkr som skulle nycklas ut till avdelningarna skulle fördelas enligt följande:

MODELL 1
VIKTAT SNITT 2 ÅR¹⁸

FÖRSKOLA	25,4%
GRUNDSKOLA	47,2%
FRITIDSHEM	5,3%
GYMNASIET	19,3%
ELEVHÄLSA	2,9%
	100%

Modell 2: Viktat snitt 2 år EH-U

Modell 2 bygger, precis som modell 1, på den genomsnittliga referenskostnaden för åren 2018 och 2017 för varje skolform som fastslår hur stor andel av fördelningen som tillfaller respektive avdelning. Modellen använder även det genomsnittliga barn-/elevantalet för tre år som redogjorts för tidigare.

Utöver dessa faktorer tar modell 2 även hänsyn till det faktum att förskolan ej har någon del i elevhälsans tjänster och därmed inte ingår i referenskostnaden. Förskolan borde därför inte vara med och omfördela medel till elevhälsan. Detta leder till att förskolan får en högre andel av tilldelade medel medan grundskolan och gymnasieskolan får en lägre i och med att de får omfördela mer till elevhälsan.

Denna modell tar även hänsyn till det faktum att referenskostnaden för förskolan bygger på unika individer och inte platser på förskolan (som vi använder i Piteå kommun vilket nämnts tidigare).

Denna modell skulle leda till att de 747,8 mkr som skulle nycklas ut till avdelningarna skulle fördelas enligt följande:

MODELL 2
VIKTAT SNITT 2 ÅR, EH-U

FÖRSKOLA	26,8%
GRUNDSKOLA	46,3%
FRITIDSHEM	5,2%
GYMNASIET	18,9%
ELEVHÄLSA	2,9%
	100%

Modell 3: Viktat snitt 2 år EH-U, + 3 % GY

Modell 3 bygger vidare på modell 2 och tar därmed hänsyn till viktat snitt på två år, elevhälsans fördelning samt att det är unika individer som skall räknas på i förskolan.

Utöver dessa faktorer tar modell 3 även hänsyn till det faktum att gymnasieskolan i Piteå har en annan struktur än de flesta andra gymnasieskolor/kommuner i landet. Vi har en betydligt högre andel elever som går yrkesförberedande program på gymnasiet än i andra kommuner och då dessa program är väsentligt mycket dyrare än studieförberedande program påverkar det Strömbäckaskolans och Grans möjligheter att säkerställa kvaliteten och utbudet utifrån den

¹⁸ I modellernas tabeller är det alltså de utnycklade ramarnas förhållande till varandra. Dessa procentsatser bygger alltså på barn-/elevantal x referenskostnad = ram för respektive skolform, som sedan sätts i förhållande till övriga skolformers ramar.

referenskostnad som de tilldelas. I Piteå går 48,4 % av eleverna på yrkesförberedande program, att jämföra med riksnittets 27,7 % och snittet i Norrbotten som ligger på 39,6 %.

Även om referenskostnaden till viss del tar hänsyn till elevers programval är referenskostnaden likafullt en sammanvägd "prislapp" oberoende av program. Jämför vi 2018 års referenskostnad för gymnasiet (som låg på 118 tkr per elev) med riksprislistans pris (exkl måltider) för exempelvis fordonsprogrammet (140 tkr), bygg- och anläggningsprogrammet (125 tkr), industriprogrammet (147 tkr) och naturbruksprogrammet (203-241 tkr) ser vi att dessa program är dyrare än vad referenskostnaden egentligen medger.

Ett sätt att hantera detta på är att förändra programstrukturen och därigenom påverka elevers sökmönster och fördelning mellan yrkesförberedande och studieförberedande program.

Ett annat sätt är att genom att vikta faktorn för gymnasiet med en utökning av 3 % högre referenskostnad kompensera för den programstruktur som råder idag vilket görs i modell 3. Värt att notera är att procentsatsen (3%) är godtyckligt framtagen. Det finns ingenting som säger att just 3% är en summa som motsvarar den fördyrning som programstrukturen i Piteå föranleder.

Denna modell skulle leda till att de 747,8 mkr som skulle nycklas ut till avdelningarna skulle fördelas enligt följande:

MODELL 3	
VIKTAT SNITT 2 ÅR, EH-U,	
+ 3 % GY	
FÖRSKOLA	26,6%
GRUNDSKOLA	46,0%
FRITIDSHEM	5,2%
GYMNASIET	19,4%
ELEVHÄLSA	2,9%
	100%

Modell 4: Viktat snitt 2 år EH-U, + 5 % GY

Modell 4 är exakt densamma som modell 3 men här bygger förstärkningen av resurser till gymnasiet på en höjning av referenskostnaden med 5 % (även detta en godtyckligt framtagen procentsats).

Denna modell skulle leda till att de 747,8 mkr som skulle nycklas ut till avdelningarna skulle fördelas enligt följande:

MODELL 4	
VIKTAT SNITT 2 ÅR, EH-U,	
+ 5 % GY	
FÖRSKOLA	26,5%
GRUNDSKOLA	45,8%
FRITIDSHEM	5,1%
GYMNASIET	19,7%
ELEVHÄLSA	2,9%
	100%

Konsekvenser

Modellen kommer att påverka skolformerna på olika sätt vid införandet. I och med att vi inte har fullständig information att bygga på inför införandet (som nämnts tidigare är det svårt att härleda kostnader/budget för för- och grundskolan i nuvarande system då kostnaderna många gånger är sammanblandade) är det svårt att dra några exakta slutsatser. Bedömningen är dock att såväl förskolan som gymnasieskolan kommer att få mindre resurser att röra sig med och grundskolan kommer att få utökade resurser.

Uppföljning och utvärdering

Skolverket påtalar att en förutsättning för att resurser inom förskolan och skolan ska kunna fördelas på ett effektivt och ändamålsenligt sätt är aktiva och medvetna kommuner, både i fråga om fördelningen av resurser, i uppföljningen av hur resurserna används och vilken effekt de får för likvärdigheten.¹⁹

Skolinspektionens granskning från 2014 visade att 25 av 30 kommuner behöver utveckla och förbättra uppföljningen och utvärderingen av sitt resursfördelningssystem och även vilka effekter de får. Många kommuner saknar underlag för den politiska diskussionen om hur resurser ska fördelas, trots att resursfördelningen och hur dessa resurser sedan används har en avgörande betydelse för skolornas möjligheter att tillgodose elevens rätt till utbildning i enlighet med författningarnas krav.²⁰

Med anledning av detta måste en rutin för kontinuerlig uppföljning, analys och justering av modellen i sin helhet utvecklas vid införandet. Även själva modellen bör kontinuerligt utvärderas. Är den fortfarande träffsäker och objektiv? Har den legitimitet?

Bättre och tydligare underlag för politiska beslut

En klar fördel med resursfördelningssystemet är att den kommer att underlätta och öka medvetenheten om hur resurserna används och vilka effekter det får. I ett tidigt skede kommer avdelningarna att kunna analysera hur den planerade ramen kommer att nycklas ut till respektive avdelning och vilka konsekvenser som följer med preliminär ram. Därmed kommer även politiken att kunna få del av tydliga konsekvensanalyser på ett tidigt skede, vilket medför ett bättre beslutsunderlag när internbudgeten ska fastställas.

Politiken kommer att påverka resurstilldelningen i två steg:

1. Årligt fastställande av ekonomimodellen där möjlighet finns att justera i viktningar mellan skolformerna
2. Ta ställning till de olika avdelningarnas föreslagna internbudgetar och de konsekvenser som respektive förslag medför.

Vidare utvecklingsbehov

Den resursfördelningssystemet som införs hanterar endast hur resurserna fördelas till de fyra avdelningarna. Resurserna kommer att "landa" på avdelningschef för att sedan fördelas vidare ut inom respektive avdelning. För denna fördelning måste också en modell eller arbetsgång utformas och då kan hänsyn tas till socioekonomisk resursfördelning och elevers olika behov i enlighet med skollagen. Vilken arbetsgång man väljer att använda sig av är upp till respektive avdelningschef att utforma och kan därmed skilja sig åt mellan avdelningarna.²¹

Det är viktigt att påminna sig om att om en del av "elevpengen" består av en socioekonomisk ersättning så ska det avse både kommunala och fristående skolor. Här ska likabehandlingsprincipen tillämpas. Om kommunen ger en extra ersättning till kommunala små skolor på landsbygden ska den göra detsamma till fristående små skolor på landsbygden.²²

¹⁹ Skolverket 2013, Rapport 391, *Kommunernas resursfördelning till grundskolor*, sid. 7

²⁰ Skolinspektionen, Rapport 2014:01, *Kommunernas resursfördelning och arbete mot segregationens negativa effekter i skolväsendet*, sid. 4

²¹ SFS 2014:458, § 8a

²² Sveriges Kommuner och Landsting, 2014, *Socioekonomisk resursfördelning till skolor – så kan kommunen göra*, sid 10

När en kommun tilldelat de kommunala och fristående skolorna pengar enligt likabehandlingsprincipen, inklusive eventuell socioekonomisk ersättning, kan avdelningschef göra ytterligare omfördelningar av resurser mellan de kommunala skolorna. På samma sätt har en fristående huvudman som driver fler skolor möjlighet att omfördela resurser mellan sina skolor.

Slutsatser

Resursfördelningsmodellen, oavsett vilket av alternativen som väljs, bedöms vara träffsäker, objektiv och legitim och därför relevant för utbildningsförvaltningen. De fyra olika förslagen tar hänsyn till skilda faktorer som påverkar avdelningarna på olika sätt. Barn- och utbildningsnämnden får därför, genom sitt val av modell, möjlighet att prioritera utifrån sitt ansvar som huvudman.

Oavsett vilken modell (1-4) som nämnden beslutar om är det angeläget att resursfördelningsmodellen införs i samband med budgetåret 2021. För att avdelningarna ska kunna få en rimlig möjlighet att ställa om sin verksamhet utifrån de förändrade förutsättningarna föreslås dock att resursfördelningsmodellen verkställs under en treårig införandeperiod så att respektive avdelning kan omhänderta de konsekvenser som den förändrade resursfördelningen för med sig.

Med detta menas att modellen nycklar ut resurser till avdelningarna i enlighet med dess uppbyggnad men att omfördelning mellan avdelningarna kan göras i samråd för att övergången till den nya modellen skall bli mindre dramatisk. Förslag på omfördelningar under de tre första åren tas gemensamt fram i förvaltningens ledningsgrupp och beslutas av barn- och utbildningsnämnden. Från och med år 2024 skall resursfördelningsmodellen vara implementerad fullt ut och omfördelningarna mellan avdelningarna upphör.

Piteå 2020-03-30

Malin Westling, förvaltningschef

Utbildningsförvaltningen

Källförteckning

Kyösti, Inger, *Rapport; Utbildningsförvaltningens organisation, ledning och styrning, 2019*

SFS 2014:458 Lag om ändring i skollagen (2010:800)

Skolinspektionen, Rapport 2014:01, *Kommunernas resursfördelning och arbete mot segregationens negativa effekter i skolväsendet*

Skolverket 2013, Rapport 391, *Kommunernas resursfördelning till grundskolor*

Sveriges Kommuner och Landsting, 2018, *Fokus på Socioekonomisk resursfördelning i skola och förskola*

Sveriges Kommuner och Landsting, 2014, *Socioekonomisk resursfördelning till skolor – så kan kommunen göra*

www.kolada.se